

Oğlan ve Mor Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Mor Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük bir ormanın kenarındaki şirin bir köyde Sam adında bir oğlan yaşırdı. Yedi yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni, dağınık siyah saçları ve merakla dolu kocaman yuvarlak kahverengi gözleri vardı. Burnunda çiller vardı ve gülümsediğinde dişlerinin arasında küçük bir boşluk görünürdü. Her sabah Sam kırmızı tişörtünü, mavi kot tulumunu ve sarı yağmur çizmelerini giyerdi. Yeşil kanvas sırt çantasını kapar ve keşfe çıkardı.

Sam ormanda yaprak toplamayı çok severdi. Güneşli bir gün, yukarıdan yumuşak bir "huu-huu" sesi duydu. Başını kaldırdı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Bir dalda, parlak mor tüyleri ve yumuşak lavanta rengi uçları olan bir baykuş oturuyordu. Kocaman kehribar gözleri ona bakıp kırıştı. Tüylü yuvarlak bir gövdesi ve püsküllü kulakları vardı. Sam daha önce hiç mor bir baykuş görmemişti. "Merhaba," diye fısıldadı. Baykuş başını yana eğdi ve yumuşakça öttü.

"Neden morsun?" diye sordu Sam. "Diğer baykuşlar kahverengi." Baykuş kanat çırpıp yanındaki bir kütüğe kondu. Bir ayak bileğinde küçük, örülmüş bir yaprak bilezik vardı. "Ben Violet," dedi. "Ve neden mor olduğumu bilmiyorum. Ama seviyorum!" Sam gülümsedi. "Ben Sam. Belki birlikte öğrenebiliriz." Violet heyecanla zıpladı. "Beni takip et!" diye cıvıladı ve biraz önden uçarak onu ormanın derinliklerine götürdü.

Sam eğrelti otları ve uzun ağaçların arasından Violet'i takip etti. Dal dal uçuyor, mor tüyleri ağaçların arasından süzülen güneş ışığında parlıyordu. "Nereye gidiyoruz?" diye seslendi Sam. "Doğduğum yere," diye öttü Violet. "Belki bir ipucu vardır." Şırl şırl akan bir dereden geçtiler ve yosunlu kütüklerin üzerinden tırmandılar. Sam'in sarı çizmeleri çamurda şapırdadı ama umursamadı. Durmak için fazla meraklıydı.

Kısa süre sonra Sam'in hayatında gördüğü en tuhaf çiçeklerle dolu bir açıklığa vardılar. Yaprakları parlak mordu, Violet'in tüyleri gibi ısıldıyordu. "Aa!" diye haykırdı Violet. "Bunlar büyüdüğüm yerdeki çiçekler!" Sam yakından bakmak için diz çöktü. Çiçekler bal ve böğürtlen gibi tatlı kokuyordu. "Sence seni mor yapan bunlar mı?" diye sordu. Violet çiçeklerin etrafında zıpladı. "Belki! Hadi araştıralım."

Sam yeşil sırt çantasını açtı ve küçük bir defter çıkardı. Çiçekleri çizdi ve gördüğü her şeyi yazdı. "Yaprakları mor," dedi. "Sapları yeşil ve üzerinde küçük gümüş noktalar var." Violet çiçeklere baktı. "Ben yavru bir baykuşken bu çiçeklerin altında uyurdum," dedi. "Belki renkleri bana bulaşmıştır!" Sam güldü. "Olabilir!"

Bu fikri denemeye karar verdiler. Sam nazikçe bir çiçek yaprağına dokundu ve parmağına biraz mor toz bulaştı. "Bak!" dedi. "Çiçeklerin mor tozu var." Violet aşağı süzüldü ve çiçeklerin içinde yuvarlandı. Ayağa kalktığında tüyleri daha da parlıyordu. "Sanırım toz tüylerime yapışıyor," dedi. "Ama neden sadece bana?"

Sam derin düşündü. "Belki her gece onların altında uyuduğun içindir," dedi. "Sen uyurken toz üzerine düşmüştür." Violet'in kehribar gözleri kocaman açıldı. "Mantıklı!" diye öttü. "Her zaman kanatlarımda mor tozla uyanırdım." İki de güldü. "Yani seni mor yapan çiçekler," dedi Sam. "Ama bu kötü bir şey değil. Sen şimdiye kadar gördüğüm en güzel baykuşsun."

Violet mutlu oldu. "Eskiden diğer baykuşlar gibi kahverengi olmayı isterdim," dedi. "Ama şimdi mor olmanın özel olduğunu düşünüyorum." Sam başını salladı. "Benim çillerim ve dişlerimin arasında bir boşluk var," dedi. "Bu da özel." Birbirlerine gülümsediler. "Farklılıklarımızı kutlayalım!" diye cıvıladı Violet. Havaya uçtu ve havada bir takla attı. Sam ellerini çırpı.

Sam birkaç mor çiçek topladı ve onlardan küçük bir taç ördü. Tacı Violet'in başına koydu. "Artık sen bir çiçek prensesisin," diye kıkırdadı. Violet sevinçle öttü. "Sen de benim en iyi arkadaşımsın," dedi. Öğleden sonrayı çiçeklerin arasında oynayarak geçirdiler. Sam o günü hatırlamak için sırt çantasına birkaç yaprak koydu. Güneş batmaya başladı ve gökyüzünü turuncu ile pembeye boyadı.

Gökyüzü kararırken Sam eve gitmesi gerektiğini anladı. "Yarın geri dönecek misin?" diye sordu Violet. "Elbette!" dedi Sam. "Ve ondan sonraki her gün." Violet ona küçük bir tüy verdi. "Şans için," dedi. Sam tüyü cebine koydu. "Onu sonsuza kadar saklayacağım." Vedalaştılar ve Sam mutlu bir kalple eve yürüdü, sarı çizmeleri patikada çıkırdadı.

Evde Sam ailesine Violet'ten bahsetti. "Mor bir baykuş mu?" dedi annesi. "Ne harika!" Sam onlara mor yaprağı ve tüyü gösterdi. "O farklı ve onu özel yapan da bu," dedi. Ailesi gülümsedi. "Haklısın Sam," dedi babası. "Farklılıklar dünyayı daha aydınlık bir yer yapar." Sam arkadaşını hayal ederek yattı.

Ertesi sabah Sam aceleyle ormana geri döndü. Violet onu aynı dalda bekliyordu. "Seni özledim!" diye öttü. "Ben de seni özledim!" dedi Sam. Günü ormanın yeni yerlerini keşfederek geçirdiler. Violet Sam'e gizli bir şelale gösterdi, Sam de Violet'e papatya zinciri yapmayı gösterdi. Güneş batana kadar güldüler ve oynadılar.

O günden sonra Sam ve Violet ayrılmaz oldular. Her sabah açıklıkta buluştular. Sam atıştırmalık getirdi, Violet bulduğu parlak çakıl taşlarını getirdi. Her şey hakkında konuştular. "Mor olduğum için mutluyum," dedi Violet bir gün. "Ben de çillerim olduğu için mutluyum," dedi Sam. Bir kanat ve bir elle çak yaptılar. "Sonsuza kadar en iyi arkadaşlar!" diye bağırdılar.

Sam farklı olmanın harika olduğunu öğrendi. Dişlerinin arasındaki boşluk ve dağınık saçları için endişelenmeyi bıraktı. Violet neden kahverengi olmadığını merak etmeyi bıraktı. Her gün kahkahalarla ve maceralarla farklılıklarını kutladılar. Mor çiçekler bütün yıl boyunca açtı; kendin olmanın yapabileceğin en iyi şey olduğunu hatırlatan bir işaret. Ve yan yana mutlu yaşadılar.

Ve eęer bir gn o ormanı ziyaret ederseniz, yukarı bakın. Mor tylerin parıltısını ve yeşil sırt çantalı bir oęlanı görebilirsiniz. Çiçeklerin arasında oynuyor, farklılıklarını kutluyor ve her gn daha da parlayan bir dostluęu paylaşıyor olacaklar. Çnk en iyi arkadaşlar, seni olduęun gibi sevenlerdir.